

ikke uden grund er blevet rost til skyerne også i internationale sammenhænge. Jeg tror, at netop vores trofasthed over for dette princip er en del af forklaringen på vores gode konkurrenceevne, og derfor har jeg og Venstre hele tiden været dybt skeptiske over for skolepraktikken.

I Venstre glæder vi os selvfølgelig over det markante fald i AER, som nu stilles i udsigt med lovforslaget. Beløbet reduceres, som det er skitseret, fra 1.260 mio. kr. i 1996 til 655 mio. kr. i 1999, altså omtrent en halvering. Nedsættelsen af bidraget til AER forudsætter dog, at udgiften til skolepraktik med det nye ekstraordinære praktikpladstilskud ikke forøges på grund af flere elever i skolepraktik og aktivering.

Vi vil fra Venstres side i den kommende tid forsøge at holde regeringen fast på den markante reduktion af arbejdsgiverbidraget, som nu er stillet os i udsigt. Dette fremskridt må ikke udhules.

Frank Dahlgaard (KF):

Det kan ikke være nogen overraskelse, at Det Konservative Folkeparti ser positivt på dette lovforslag, for det er jo et led i finanslovsforliget, som vi alt i alt er særdeles godt tilfredse med. Men det er da rigtigt, at det er et område, hvor vi gerne havde ønsket noget mere. Nu er vi ikke kommet af med skolepraktikordningen, men vi har dog fået den bragt i en form, som jeg synes er rimelig fornuftig.

Med hensyn til skolepraktikken kører den videre, men fremover vil det være staten, der betaler halvdelen af udgifterne. Men det er en forudsætning, som er beskrevet i forliget, og som jeg gerne vil understrege her, at de, der kan komme ind under skolepraktikken fremover, skal opfylde de såkaldte EMMA-kriterier: De skal være Egnede, de skal være Mobile rent geografisk, de skal være Mobile rent fagligt, og de skal være Aktivt søgende efter en praktikplads. Det er en forudsætning.

Det er også en forudsætning, at man ikke tager yderligere uddannelsesgrupper ind under denne ordning. Målgrupperne må ikke udvides, og det ligger heller ikke i finanslovaftalen.

Med hensyn til det ekstraordinære praktikpladstilskud falder det bort nu, og i stedet kommer der et nyt tilskud, som rent udgiftsmæssigt er af langt mindre omfang. Under de forudsætninger, der er stillet op, og som absolut må anses for realistiske med hensyn til, hvor mange der kommer i skolepraktik fremover, vil det nye tilskud koste 18 mio. kr., og vi mener fra Det

Konservative Folkepartis side, at det er vigtigt at få præciseret, at det er den størrelsesorden, udgifterne skal være på, at det altså er en maksimumgrænse. Det skyldes også, at ordningen kan være lidt farlig. Den kan give et økonomisk incitament til at lade størstedelen af de unge vente med at begynde på en erhvervsgrunduddannelse, indtil de kan aktiveres og kan udløse dette tilskud på 12.000 kr. til en praktikplads. Vi skal altså passe på, at der ikke går kassetænkning i denne ordning.

Angående lønrefusionen, hvor staten dækkede halvdelen, trappes den nu ned, indtil der bliver fuld arbejdsgiverfinansiering fra 1999, og det er en naturlig og en rigtig ting.

Heldigvis er vi i den situation i dag, at antallet af praktikpladser og ønsket om at få unge i praktik er stærkt voksende, og derfor vil denne mulighed for skolepraktik være meget begrænset. Som sagt er det vigtigt at betone, at der ligesom må være et loft over, hvor store udgifterne kan være, så det hele ikke løber løbsk, men det er noget, vi kan drøfte nærmere i udvalgsarbejdet.

Aage Frandsen (SF):

Da den praktikpladskompenserende undervisning, skolepraktikkens forgænger, blev gennemført, gik vi ind for den ud fra den betragtning, at det var nødvendigt at have en nødforanstaltning. Det var ikke alle, der kunne få en praktikplads, så det var en samfundsforpligtelse at sørge for, at alle kunne få den uddannelse, de havde påbegyndt.

Vi havde en opfattelse af, at det var en nødforanstaltning, og det mener vi sådan set også stadig væk, det er. Men jeg mener, der er grund til at sige, at det er en bedre ordning end i hvert fald vi, der var lidt skeptiske over for den, troede, den ville blive – specielt hvis man er sikker på, og det er jo også meget vigtigt, at skolepraktikken kombineres med, at man også er ude i praktikperioder. Der skal jo ikke være tale om, at man bare er i skole hele tiden, som man er normalt.

Jeg kan sige fra vores egen verden, at i SF har vi i de senere år – jeg tror i 3 år eller lige siden starten af ordningen – haft unge på skift, og jeg forstår stadig væk ikke, at arbejdsgivere ikke for længst har taget dem. Det er nemlig unge mennesker, som burde kunne få en normal praktikplads. Men det har de altså ikke fået, og jeg mener helt bestemt, at en del af de unge mennesker, som i dag ikke får praktikplads – og der er